

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719204130
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719204130.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zast. Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., IČO: 36 715 352, so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti žalovanému: C. A., O. A., L. XX.XX.XXXX, J. D. XXX, XXX XX D., M. D., o zaplatenie 623,72 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 207,44 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne :
zo sumy 503,44 Eur od 30.01.2017 do 14.02.2017;
zo sumy 464,44 Eur od 15.02.2017 do 23.03.2017;
zo sumy 425,44 Eur od 24.03.2017 do 12.05.2017;
zo sumy 347,44 Eur od 13.05.2017 do 17.01.2018;
zo sumy 307,44 Eur od 18.01.2018 do 17.04.2018;
zo sumy 267,44 Eur od 18.04.2018 do 20.07.2018 a
zo sumy 207,44 Eur od 21.07.2018 do zaplatenia
a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietal.

III. Žalovanému súd nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu 03.09.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 623,72 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia a to všetko na tom skutkovom a právnom základe, že jeho predchodca Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130 (ďalej len ako „Consumer FH“) so žalovaným uzatvoril dňa 27.04.2015 Zmluvu o pôžičke č.XXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1 000 Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 28,72 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 723,20 Eur (ďalej len ako „Zmluva o pôžičke“). Do dňa podania žaloby žalovaný uhradil z predmetnej pôžičky len sumu 758,76 Eur. Nakoľko žalovaný nesplácal riadne a včas úver, žalobca v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zákonníka listom zo dňa 26.11.2016 - Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac ako 30 dní a súčasne ho upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný ani v dodatočnej poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, žalobca využil svoje oprávnenie a dňa 19.01.2017 úver zosplatiť o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 24.01.2017 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Zmluvnú pokutu si žalobca neuplatnil, uplatnil si však náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky v sume 15,12 Eur.

2. K žalobe žalobca priložil Zmluvu o pôžičke; Prehľad splátok a úhrad; Notársku zápisnicu sp.zn. NZ 54215/2017; Prílohu 1 Projektu - Opis rozdelenia majetku a záväzkov; Predžalobnú upomienku zo dňa 26.11.2016 s dokladom o doručení žalovanému dňa 14.12.2016 a Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 24.01.2017.

3. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.09.2019 žalobca na základe výzvy súdu oznámil, že (a) čiastočne berie žalobu späť a to v časti uplatnených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 15,12 Eur, na základe čoho žiada, aby bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 608,60 Eur spolu s úrokom z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 608,60 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia; ohľadom skúmania bonity žalovaného pri uzatváraní Zmluvy o pôžičke žalobca uviedol (b) že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku vykonával úhrady v zmluve predpísanej výške, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerom, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania.

4. Žalovaný prevzal žalobu s prílohami a poučeniami dňa 30.10.2019, napriek tomu sa k žalobe v súdom určenej lehote písomne nevyjadril.

5. Dňa 10.01.2020 sa vo veci konalo pojednávanie a to v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili. Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil.

6. Podľa § 151 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie Vlády SR“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Podľa § 52 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 39 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11. Podľa § 3 ods.1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

12. Podľa § 53 ods. 6 Obč. Z v znení neskorších predpisov, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 53 ods. 9 v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, konkrétne Zmluvou o pôžičke; Prehľadom splátok a úhrad; Notárskou zápisnicu sp.zn. NZ 54215/2017; Prílohou 1 Projektu - Opis rozdelenia majetku a záväzkov; Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2016 s doručenkou zo dňa 14.12.2016; Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 24.01.2017 a v zmysle § 295 CSP aj Priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) podľa stránky NBS za obdobie apríl roku 2015.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný účinne nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, súd považoval za medzi stranami nesporné, že :

18.1 Zmluva o pôžičke bola uzatvorená;

18.2 žalovanému bola pôžička v sume 1 000 Eur aj poskytnutá;

18.3 žalovaný uhradil z pôžičky celkom sumu 758,76 Eur a

18.4 úver (pôžička) bol predčasne zosplatený, ako uvádza žalobca v žalobe.

21. Nakoľko žalovaný účinne nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, sporné skutkové tvrdenia medzi stranami neboli. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o pôžičke (§ 52 Obč. Z.) súd konštatuje, že nepopretie skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovaného nezbavuje súd povinnosti podrobiť predmetnú zmluvu kontrole (a) z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj (b) kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok.

22. Súd je takisto povinný prihliadať na (c) absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 Obč. Z.) a na (d) zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné následky pritom musí súd prihliadať bez ohľadu na prípadné mimosúdne (dohody) zmluvných strán.

23. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 27.04.2015 uzavreli Consumer FH a žalovaný Zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 1 000 Eur; pri celkovej čiastke, ktorú mal žalovaný zaplatiť 1 674,60 Eur; počte splátok 60; pri výške mesačnej splátky 27,91 Eur bez poistného, plus mesačné poistné 0,81 Eur (celkom mesačná splátka 28,72 Eur s poistným) a pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe: 25 %; termíne splatnosti prvej splátky 20.05.2015 a termíne splatnosti ostatných splátok v 20. deň v mesiaci a termíne konečnej splatnosti (mesiac/rok): 04/2020 a pri výške RPMN i odplaty : 24,98 %. Keďže pôžičku žalovaný nesplácal riadne a včas, a to ani napriek výzve, Consumer FH pôžičku (úver) zosplatnil v súlade s článkom IX. Zmluvy o pôžičke, bod 12.2, a v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania listinným dôkazom - Prehľad splátok a úhrad (č.l. 10-11) súd tiež zistil, že žalovaný neuhradil sumu len 758,76 Eur, ako uviedol žalobca v žalobe, ale uhradil sumu až 808,76 Eur (pozn. súdu - v predmetnom prehľade splátok je z vykonaných úhrad žalovaným bez ďalšieho vysvetlenia poznačený odpočet „-50 Eur“ ako „vratka“, ktorý má zrejmý súvis s predchádzajúcou položkou „zľava z úroku“).

24. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že predmetná Zmluva o pôžičke je v časti týkajúcej sa výšky úrokov neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Obč. Z. a § 3 ods. 1 Obč. Z.). Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Pri posúdení primeranosti dojedanej výšky úroku treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. Zn. 1Cdo/57/2005, ZSP 35/2010). Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlom správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04. 2012). Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

25. V predmetnej veci súd dokazovaním zistil (č.l. 79), že výška dojednaných úrokov (25 %) predstavovala až 250 % priemernej (obvyklej) úrokovej miery v danom období (10 %) za spotrebiteľské úvery pri splatnosti 1 až 5 rokov a teda v zmluve dojednaná výška úrokov podstatne a v rozpore s dobrými mravmi prevyšuje obvyklú výšku úrokov na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

26. Podporne súd poukazuje na v zásade konštantnú rozhodovaciu prax (najmä odvolacích) súdov, ktoré skonštatovali, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Rozhodne nie však viac ako 100% oproti priemeru bank a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu je neobhájiteľné viac ako stopercentné navýšenie ceny

úveru oproti priemeru bánk. (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co 313/2010 z 9.11.2010, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/112/2017, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co/105/2014, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011).

27. Súdu je z jeho vlastnej činnosti známa argumentácia žalobcu (predovšetkým pri podaných odvolaniach), kedy žalobca argumentuje tým, že výška dojednaných úrokov neprevyšuje maximálnu prípustnú výšku odplaty podľa § 53 ods. 6 Obč. Z. v spojení s § 1a Nariadenia Vlády SR. Je však potrebné podľa názoru súdu rozlišovať pojem „úroky“ a pojem „odplata“, nakoľko pojem „odplata“ je podstatne širší ako pojem „úroky“. Odplatom sa v zmysle § 1 ods.1 Nariadenia vlády rozumie nielen úrok, ale aj poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov (napr. náklady na doplnkové služby). Je teda logické, že tolerovaná výška „odplaty“ je vyššia ako tolerovaná miera samostatných „úrokov“, ako len jednej z viacerých zložiek „odplaty“. Rozpor s dobrými mravmi sa môže týkať aj plnenia, ktoré je v súlade s právnymi predpismi, a teda aj pokiaľ by takto dojednaný úrok bol v súlade s § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, môže byť v rozpore s dobrými mravmi (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 23Co/276/2015 z 20.02.2017).

28. Súd v tejto súvislosti osobitne poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/276/2018 zo dňa 13.03.2019, v ktorom sa konštatuje, že: „Odplata za úver je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru, zahŕňajúcej nielen úrok z úveru, ale aj všetky poplatky a akékoľvek náklady účtované veriteľom spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru..... Niet pochýb, že odplata je pojem širší než úrok z úveru. Úrok z úveru je iba jednou zo zložiek, ktorá vstupuje do výpočtu odplaty za úver (RPMN).“ ... „Právnym názorom, ako zastáva odvolací súd, sa riadil pri rozhodovaní aj okresný súd, keď úrokovú sadzbu dohodnutú medzi účastníkmi, ako jednu zo zložiek, ktorá síce vstupuje do výpočtu RPMN (odplaty za úver), hodnotil osobitne a to s prihliadnutím na Národnou bankou Slovenska zverejňované priemerné úrokové miery z úverov...“ Pripustiť výklad o úrokovej sadzbe a RPMN, aký zastáva žalobca, nie je správny, a vo svojej podstate by bolo možné ho hodnotiť ako obchádzanie zákona, či nekalú obchodnú prax veriteľa. Napr. v danom prípade by sa žalobca mohol uchýliť k úrokovej sadzbe až vo výške 45,7% ročne a podľa jeho názoru by stále išlo o sadzbu primeranú a prijateľnú, lebo je v zhodne, resp. neprevyšuje RPMN. Neuvádzať iné náklady pri výpočte RPMN ako úrokovú sadzbu, resp. nulovou hodnotou, môže byť zámer veriteľa, ktorý do úrokovej sadzby schováva aj ďalšie náklady s cieľom získať nezákonné výhody aj na úkor dlžníka - spotrebiteľa (napr. v prípade uplatňovania úroku z omeškania veriteľom z tzv. kapitalizovaných úrokov, kedy v úroku by mohli byť zahrnuté aj poplatky a iné náklady, ktoré ale úročiť úrokom z omeškania nemožno“).

29. Súd ďalej konštatuje, že v Zmluve o pôžičke je nesprávne uvedená RPMN ako 24,98 %, nakoľko len výška ročnej úrokovej sadzby bola až 25 %, čo spôsobuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročnosť a bezpoplatkovosť pôžičky (úveru).

30. Súd vzhľadom na skutočnosti vyššie uvedené preto priznal žalobcovi nárok voči žalovanému (i) len na zaplatenie sumy 207,44 Eur, ktorá suma predstavuje súčet medzi sumou istiny pôžičky (1 000 Eur) a sumou 16,20 Eur (z titulu výšky poistného za 20 mesačných splátok poistného = 20 x 0,81 Eur, ako poistného do zosplatenia pôžičky v súlade s čl. IX bod 10 Zmluvy o pôžičke), pričom túto sumu súd ponížil o sumu úhrad zo strany žalovaného v celkovej výške 808,76 Eur; súd tiež žalobcovi priznal (ii) nárok voči žalovanému na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej miere 5 % z dlžnej istiny, avšak (na rozdiel od žaloby) zohľadnil jednotlivé čiastkové úhrady žalovaného pred aj po zosplatení pôžičky, tak ako to vyplýva z Prehľadu splátok a úhrad (čl. 10-11), pričom súd konštatuje, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že v čase 30.01.2017, od kedy si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, bol žalovaný už v omeškaní a preto súd rozhodol tak, ako je vo výroku I. tohto rozsudku uvedené.

31. Vo zvyšnej časti (úroky a prevyšujúce úroky z omeškania) súd žalobu zamietol (výrok II.) a to pre (i) neplatnosť dojednania o úrokoch, (ii) pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a (iii) z dôvodu čiastkových úhrad vykonaných žalovaným aj po zosplatení úveru (pôžičky), tak ako už súd vyššie uviedol.

32. V spore mal väčší pomerný úspech žalovaný (66,74 % oproti úspechu žalobcu v miere 33,26 %) a mal by mu v zmysle § 255 ods. 2 CSP prislúchať nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v miere 33,48 %. Súd však v danej veci aplikoval ustanovenie § 257 CSP, nakoľko žalovanému preukázateľne žiadne trovy v spore nevznikli (nebol právne zastúpený a navyiac bol v spore pasívny - na výzvu súdu sa k žalobe nevyjadril a na pojednávanie sa nedostavil) a preto mu súd nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok III). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp .zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018, podľa ktorého „ak podľa obsahu spisu strane žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP (procesná ekonómia) rozhodnúť tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.